

Edgren, Jen
Tel: 010-698 11 56
jen.edgren
@naturvardsverket.se

BESLUT
2018-10-03 Ärendenr:
NV-06781-18

Beslut om skydds jakt efter två halsbandsparakiter

Naturvårdsverket beslutar om skydds jakt efter de två halsbandsparakiter som observerats i Sunne kommun, Värmlands län.

Skydds jakten ska verkställas genom kommunens försorg.

Jakten får bedrivas på annans jaktområde.

Jakten får ske från dagen för beslutet och till och med den 20 oktober 2018.

Naturvårdsverket beslutar att jakten får bedrivas med annars inte tillåtna jaktmedel, belysning och fångstredskap. Tillåtna jaktmedel preciseras nedan i villkor.

Beslutet gäller även om det överklagas och delges genom så kallad kungörelsedelgivning.

Villkor

1. Naturvårdsverket beslutar att den som genomför jakten får använda hagelvapen i kaliber 12, 16, 20, 24, 28, 32 och .410 samt kulvapen laddat med kulammunition klass 4.
2. Berörd jakträttshavare ska informeras om verksamheten, om möjligt före jakten.
3. Länsstyrelsen och Polismyndigheten ska hållas underrättade om den jakt som bedrivs med stöd av detta tillstånd.
4. Jakten ska bedrivas med största möjliga hänsyn till såväl annat vilt som människor.

Bakgrund

Det har kommit till Naturvårdsverkets kännedom att två omärkta halsbandsparakiter är lösa i Sunne. Halsbandsparakit är en främmande art som bedöms kunna utgöra ett hot mot den svenska faunan.

Skäl för beslutet

Aktuella bestämmelser m.m.

Av 7 § jaktlagen (1987:259) framgår att om det på grund av ett viltbestånds storlek finns påtagliga risker för trafikolyckor eller för allvarliga skador av vilt, får den myndighet som regeringen bestämmer besluta om jakt för att förebygga eller minska dessa risker. I myndighetens beslut ska bestämmas hur jakten ska bedrivas och om den ska ske genom jakträttshavarens försorg, om denne har åtagit sig det, eller genom särskilt utsedda jägare. I beslutet ska också bestämmas hur det skall förfaras med djur som dödas eller fångas vid jakten.

Av 8 § samma lag framgår att om förekomsten av en viss viltart innebär betydande skaderisker, får regeringen i fråga om denna art föreskriva att den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om sådan jakt som avses i 7 §. Enligt förarbetena till ovanstående bestämmelser är det, om jakträttshavaren förklarar sig villig att genomföra jakten, givet att det bara i undantagsfall blir aktuellt att utse någon annan jägare. Bestämmelsen gör det emellertid möjligt att förordna om jakt över ett större sammanhängande område utan att alla jakträttshavare inom området behöver engageras i jakten (prop. 1986/87:58 s 70).

Enligt 25 § jaktförordningen (1987:905) prövas frågor om jakt enligt 8 § jaktlagen av Naturvårdsverket. Ett sådant beslut får avse däggdjur och fåglar av sådan art eller ras som inte genom naturlig utbredning tillhörde landets viltbestånd vid utgången av år 1987, dock inte vildsvin och mufflonfår.

Av 10 § andra stycket jaktförordningen framgår är det förbjudet att vid fångst använda medel eller metoder som anges i bilaga 5. Enligt 11 § samma förordning ska fångstredskap vara av godkänd typ för att få användas. Av 15 § 3 stycket jaktförordningen framgår att Naturvårdsverket i det enskilda fallet får medge undantag från förbudet i 10 § andra stycket att använda vissa jaktmedel och metoder, och kravet i 11 § att fångstredskap ska vara av godkänd typ.

Av 16 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt framgår att man vid jakt efter annat vilt än älg, hjort, visent, bison, myskoxe, mufflonfår, varg, björn, säl, vildsvin, rådjur, järv, lodjur och bäver får använda kulpatroner i klass 3

Enligt 6 § samma föreskrift får hagelgevär i kaliber 12, 16 och 20 laddade med hagelpatroner användas vid jakt efter viltarter som enligt 16 § samma föreskrift får jagas med kulgevär avsedda för patroner i klass 3 och 4. Hagelgevär i kaliber 24, 28, 32 och .410 får endast användas vid jakt efter viltarter som enligt 16 § får jagas med kulgevär avsedda för patroner i klass 4. Enligt 20 § samma föreskrift får räfflade tvåhandsvapen med en minsta kaliber av 5,5 mm (.22) laddade med projektil som tillverkats för att expandera/deformeras och där projektilen drivs av komprimerad luft, kolsyra eller annat liknande utskjutningsmedel (luftgevär m.m.) får användas vid jakt efter viltarter som enligt 16 § får jagas med kulgevär avsedda för patroner i klass 4, om projektilens anslagsenergi uppfyller villkoren för klass 4 enligt 14 §.

Naturvårdsverket kan medge undantag från bestämmelserna om tillåtna ammunitionstyper ovan med stöd av 43 § samma föreskrift.

Naturvårdsverket kan besluta att ett beslut ska gälla även om det överklagas, detta med stöd av 59 § jaktförordningen. Beslut som har fattats med stöd av 15 § jaktförordningen får dock inte överklagas. Detta framgår av 58 § jaktförordningen.

Kungörelsedelgivning av ett beslut får ske om en obestämd krets ska delges, vilket framgår av 49 § delgivningslagen (2010:1932).

Naturvårdsverkets bedömning

Halsbandsparakiter hålls i Sverige som sällskapsdjur. Halsbandsparakiter är en art som inte tillhör landets viltbestånd. Om arter som inte tillhör landets viltbestånd etablerar sig i frihet kan de utgöra ett hot mot exempelvis det lokala djur- och växtlivet. Detta har exempelvis skett med parakiter i andra länder i Europa där de trängt undan andra hålhäckande fågelarter och fladdermöss. Artdatabanken listar preliminärt halsbandsparakit i den näst högsta riskklassen för Sverige.

Naturvårdsverket bedömer att jaktlagstiftningen är tillämplig i detta fall, trots att halsbandsparakiterna troligen hållits i fångenskap. Av 2 § jaktlagen (1987:259) framgår att med vilt avses i lagen vilda däggdjur och fåglar. Av förarbeten till jaktlagen (NJA II 1987 s. 684) anges att:

Med "vilt" avses liksom med uttrycket "villebråd" i den nuvarande lagen vilda däggdjur och vilda fåglar. -- -- -- Att djuren är vilda innebär att de lever i frihet och de anses då inte ingå i någons egendom. Djur som tillhör viltfaunan men som hålls i hägn betraktas också som vilt.

Naturvårdsverket betraktar därför de aktuella halsbandsparakiterna som vilt.

På grund av ovanstående finns det skäl för Naturvårdsverket att besluta om jakt på parakiterna. Då insatser kan behöva ske snabbt efter rapport om förekomst, bestämmer Naturvårdsverket att detta beslut ska gälla utan hinder av att det har överklagats.

Om den som kan komma att utföra jakten bedömer att det är lämpligt att använda icke-godkända fångstredskap eller belysning bedömer Naturvårdsverket att detta bör vara möjligt, eftersom det är mycket angeläget att halsbandsparakiterna avlägsnas.

Den observerade individerna sågs senast inom planlagt område, vilket kan försvåra jakt med annars tillåtna kul- eller hagelvapen. Jakt med andra metoder bör därför möjliggöras.

Då det aktuella jaktområdet kan inbegripa flera olika fastigheter, kan jakten behöva bedrivas på annans jaktområde.

Naturvårdsverket anser sammanfattningsvis att de aktuella halsbandsparakiterna kan innebära betydande skaderisker för inhemsk fauna. Naturvårdsverket gör därför bedömningen att förutsättningarna för jakt efter dem med stöd av 7-8 §§ jaktlagen och 25 § jaktförordningen är uppfyllda.

Övrigt

Naturvårdsverket vill påminna om att även andra tillstånd kan behövas, till exempel tillstånd från Polismyndigheten enligt 3 kap 6 § Ordningslagen (1993:1617) för skjutning med eldvapen inom område som omfattas av detaljplan.

Beslut i detta ärende har fattats av enhetschefen Marcus Öhman. Vilthandläggaren Jen Edgren har varit föredragande. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit Per Risberg.

För Naturvårdsverket

Marcus Öhman

Jen Edgren

Detta beslut har fattats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Kopia till:

Statens veterinärmedicinska anstalt

Sunne kommun

Länsstyrelsen i Värmland

Polisregion Bergslagen, registrator.bergslagen@polisen.se

Jordbruksverket

Var ska beslutet överklagas?

Naturvårdsverkets beslut kan överklagas hos Förvaltningsrätten i Stockholm.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Naturvårdsverket.

Adressen framgår av beslutet. Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Naturvårdsverket överklagandet och handlingarna till Förvaltningsrätten i Stockholm.

När ska beslutet senast överklagas?

Överklagandet ska ha kommit in till Naturvårdsverket **inom tre veckor** från den dag Ni fick del av beslutet.

Vad ska överklagandet innehålla?

Överklagandet ska vara skriftligt och det ska vara undertecknat.

I skrivelsen ska Ni ange:

Ert namn, adress, personnummer/organisationsnummer och telefonnummer,

vilket beslut som Ni överklagar t.ex. genom att ange beslutsdatum och ärendenummer,

hur Ni anser att Naturvårdsverkets beslut ska ändras och varför det ska ändras samt

om det finns motparter i ärendet bör Ni ange deras namn, adress och telefonnummer.